

שמונה עשרה-תפלת שחרית-101 Tefila

מלכות Lesson 14-The ברכה Of אבות-Its Purpose And Why No

Source 1

סידור עבודת הלבבות נערך ומבואר על ידי הרב זאב יעבץ

עשרה נחמנו ענין (עליון טו)
י"ם מנחותינו נעלי המדרג שחלו את מעט הנכסות הראשונות של ש"ע
נאברהם ילמך ויעקב משה ואליהו: בעל אברהם וי' נחמנו לפני הקב"ה ואמר
וכו' ואמר ה' מנן בעדי [מלך ב' ד'] בעה"ה כנודי ומרש' ראשי [שם] לעה"ב עני
סעלינו ואמר: צא"י מנן אברהם" (מקרי ד' אליהו כ"ז) — כיון שסמעי
[הקב"ה] קולו. . . ואמר: אל תשלם ידך אל הנער [צא"י כ"ז] ועזרה הנפש

Translation: Some of our Sages that linked the first five Brachos of Shemona Esrei to our forefathers, Avrohom, Yitzchok, Yaakov, Moshe and Eliyahu: "Avrohom stood and prayed before G-d and said, etc. And You, G-d, are are a shield for me." (Tehillim 3, 4) in this world; "My Honor and the one who raises my prestige in the next world." Those in heaven responded by saying: G-d who is the source of all blessing protector of our forefather Avrohom. (Pirkei D'Rabbi Eliezer 27). When G-d raised His voice and called out "Do not harm the child (Bereishis 21, 12) and Yitzchok's soul was returned to him

לנוטו וידע ילמך פס"ה סמעים וכי נחמנו השעה פס"ה ואמר: צא"י נחמנו
סמעים" (פירוש ל"א). — הסכים יעקב נחמנו גדול וכי נחמנו ויירא ויאמר זה
נחמנו המקום הזה [צא"י כ"ז] וכי נחמנו יעקב על פניו סמעי וידר יעקב כד' [כ']
וכי נחמנו הקדוש נחמנו נחמנו [שם] ע"ה ועני סעלינו ואמר צא"י אל
הקדוש" (פירוש ל"א וע"ה כל סמעי נחמנו). — מ"ה משה לפני הקב"ה . . .
סודיעי מנן הגדול והקדוש וכי ויודיעו סמעי: ויאמר ה' אל משה אהיה אשר
אהיה וכי נחמנו סעלינו נחמנו הקב"ה פוד שם הנחמנו ועני צא"י מנן הדעת
(פירוש נ"י). — מנן ישרא"ל עושין נחמנו גדולה עד שיצא אליהו ז"ל סמעי:
הנה אנכי שולח לכם את אליהו הנביא וכי: והס"ב לב וגו' [מלכ"ה ב' כ"ג] כ"ד
צא"י סודיעי נחמנו" (פירוש ל"א ע"ה).

Translation: and Yitzchok experienced the resurrection of his life at that moment they opened and said: G-d who is the source of all blessing who resurrects the dead (Pirkei D'Rabbi Eliezer 31). Our forefather, Yaakov, awoke in great fear, etc. as it is written: and he was afraid and said: how awesome is this place (Bereishis 28, 17) etc. and Yaakov prostrated himself on the ground as it is written: and Yaakov vowed (ibid. 20) and based on that "the distinct G-d was glorified in righteousness (Yeshayahu 5, 16) and those in heaven responded by saying: G-d who is the source of all blessing, the distinct G-d. (Pirkei D'Rabbi Eliezer 35). Moshe Rabbeinu said before G-d: Advise me of Your great and distinct name, etc. as it is written: G-d said to Moshe: I will be who I will be, etc. and those in heaven saw how G-d shared with Moshe the secret of the ineffable name and they responded by saying: G-d who is the source of all blessing who instills intelligence in mankind (Pirkei D'Rabbi Eliezer 40). And Jews will not perform the Great Teshuva until Eliyahu Ha'Navi returns as it is written: Know that I will send to you Eliyahu Ha'Navi, etc. and he will cause you to repent (Malachi 3, 23, 24) G-d who is the source of all blessing who desires that we repent.

Source 2

מכילתא דרבי ישמעאל בא – מס' דפסחא בא פרשה טז ד"ה ויאמר משה – ומנין שאומרים
ברוך אתה ה' אלקינו ואלקי אבותינו אלקי אברהם אלקי יצחק ואלקי יעקב? שנאמר ויאמר

שמונה עשרה-תפלת שחרית-101 Tefila

עוד אלקים אל משה כה תאמר אל בני ישראל ה' אלקי אבותיכם אלקי אברהם אלקי יצחק ואלקי יעקב שלחני אליכם (שמות ג טו).

Source 3

יסודות התפילה מאת אליעזר לוי

אבות: "מנין שאומרים אבות? שנאמר⁴: "הבו לד' בני אלים"⁵. הברכה נקראת "אבות", הואיל ומוזכרים בה את הפסוק⁶: "אלקי אברהם, אלקי יצחק ואלקי יעקב". לפי המדרש נזכרה המלה "אלקי" אצל כל אחד, מפני שכל אחד מהאבות הכיר את קונו מעצמו. והגמרא⁷ מפרשת: "כתיב, ואעשך לגוי גדול" זהו שאומרים "אלקי אברהם". "ואברכך" זהו: "אלקי יצחק". "ואגדלך שמך" זהו: "אלקי יעקב". "והיה ברכה": כך חותמין ואין חותמין בכולן.

Translation: On what basis do we begin Shemona Esrei with the Bracha of Avos? Based on the verse (Tehillim 29) Present to G-d, you descendants of the forefathers. The Bracha received the name Avos since we include words from the verse: Elokei Avrohom, Elokei Yitzchok and Elokei Yaakov. According to the Midrash, the word Elokei appears before each of the forefathers names because each one recognized G-d in his own way. The Gemara explains: the verse tells us: And I will make you into a great nation that is the basis for saying Elokei Avrohom; and the verse continues with: and I will bless you; that is a reference to Elokei Yitzchok and the verse adds: And I will make your name great; that is a reference to Elokei Yaakov. The additional words of V'Hay Bracha is meant to teach us that the concluding words of the Bracha should refer only to Avrohom.

חתימת הברכה: "מגן אברהם", שנאמר⁸: "אל תירא אברם, אנכי מגן לך". "מגן אברהם" נזכר אצל בן סירא⁹, שחי בזמן הסופרים. בזכות אבות תפלתנו מתקבלת, שכן בגמרא¹⁰: "כשחטאו ישראל במדבר, עמד משה לפני הקב"ה ואמר כמה תפלות ותחנונים לפניו לא נענה, וכשאמר: "זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך"¹¹, מיד נענה". לכן תפלתנו: "וזכור חסדי אבות — ומביא גואל לבני בניהם".

Translation: The concluding words of the Bracha Magen Avrohom come from a different verse: Do not fear Avrom; I will be a shield for you. This concluding Bracha is already found mentioned in Ben Sira who lived at the time of the scribes (appx. 200 BCE).

Source 4- Attributed To Rabbi Joseph Soloveitchik by David Hartman

tude. Were it not for the precedent of communal prayer instituted by the men of the Great Assembly or the precedent of the patriarchs, Abraham, Isaac, and Jacob, who, according to the Talmud, established the morning, afternoon, and evening prayers, respectively, the individual could not initiate an encounter with God. Your right to approach God derives solely from your membership in the covenantal community of Israel, and, therefore, you are bound by the traditional forms and language of prayer. What to an outside observer appears as blind submission to an authoritarian religious system that crushes inwardness and spontaneity becomes for Soloveitchik a profound inner experience of self-surrender to God.

שמונה עשרה-תפלת שחרית-101 Tefila

Source 5

A Guide To Jewish Prayer by Rabbi Isaiah Wohlgemuth

The First Blessing: Forefathers

Why was remembering the Forefathers chosen as the theme of the first blessing? If you were asked to arrange the order of the first three blessings, it might seem like a good idea to start with the second or third blessings, which acknowledge God's power and holiness. Why start with a blessing about human beings?

Without the Forefathers, we could not *daven*. Abraham, Isaac and Jacob set a precedent for us, so we may imitate them. They established our right to pray, to stand before God, to praise God, and to ask for things¹³. They also dictated the pattern of our daily prayer services: Abraham established *Shacharis*, Isaac established *Minchah*, and Jacob established *Ma'ariv*.

Source 6

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף מ' עמ' ב'—גופא, אמר רב: כל ברכה שאין בה הזכרת השם, אינה ברכה. ורבי יוחנן אמר: כל ברכה שאין בה מלכות, אינה ברכה. אמר אביי: כוותיה דרב מסתברא, דתניא: (דברים כ"ו) לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי. לא עברתי, מלברכך, ולא שכחתי, מלהזכיר שמך עליו, ואילו מלכות לא קתני. ורבי יוחנן, תני ולא שכחתי מלהזכיר שמך ומלכותך עליו.

Translation: Rav said: Any Bracha that does not include G-d's name is not a Bracha. Rabbi Yochanon said: Any Bracha that does not include the fact that G-d is king over the world is not a Bracha. Abayae said: What Rav said has a good source; i.e. a verse in Devarim Chapter 26: I did not violate any of Your commandments and I did not forget. The words: I did not violate represent the fact that I did not fail to recite a Bracha; the words: and I did not forget represent the fact that I never failed to make a Bracha that included G-d's name. What is not found in that source is any indication that one must mention that G-d is king over the world. Rabbi Yochanon interprets the verse differently; the words: And I did not forget represent the fact that when I recited a Bracha I never failed to mention G-d's name and to mention that G-d is king over the world.

Source 7

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף כא' עמ' א'—ותנן: היה עומד בתפלה ונזכר שהוא בעל קרי, לא יפסיק אלא יקצר; טעמא, דאתחיל; הא לא אתחיל, לא יתחיל! שאני תפלה, דלית בה מלכות שמים. רש"י: דלית בה מלכות שמים—אין מלך העולם בברכות של שמונה עשרה.

*Translation: We learned: If a person is in the middle of reciting Shemona Esrei and he remembers that he had experienced a seminal emission, he should not stop reciting the prayer but he should shorten his prayer. Is the reason that he can finish his prayer, because he already started it? Does that mean that if he did not begin his prayer, he should not begin the prayer? No, he can start the prayer because Shemona Esrei is different because it is a prayer in which we do make reference to G-d as king of the world. **Rashi**—That means that we do not find the words Melech Ha'Olam in any of the Brachot of Shemona Esrei.*

שמונה עשרה-תפלת שחרית-101 Tefila

Source 8

ספר האשכול (אלבק) לקוטים מהלכות ברכות דף לז' עמ' א'-ושמונה עשרה ברכות יש שאומ' אין בהן מלכות, שאין אומרים מלכות אלא על בריית העולם ועל המצות, כמו מלך שגוזר כך וכך יהיה ונעשה מיד, ושגזר עלינו לקיים את המצות, אבל תפלה רחמים אנו מבקשים מלפני הבורך הוא מה שצריך לנו. ויש אומרים כי מגן אברהם אינה צריכה מלכות, מאחר שאומר' בה אלקי אברהם יצחק ויעקב, שהם המליכו להב"ה והקנוהו שמים וארץ, וזהו מלכותו של הב"ה שאברהם אמר ה' אלקי השמים ואלקי הארץ, וא-ל עליון קונה שמים וארץ. ויש אומרים שיש בה מלכות שהוא מלך עוזר. וצריך טעם למה אמרו מלך ממית ומחיה ומלך אוהב צדקה, וקרבנו מלכנו לעבודתך:

Translation: Concerning Shemona Esrei there are those who say that Shemona Esrei does not contain any Brachot that mention that G-d is king of the world. This is based on the rule that one need not mention that G-d is king of the world except in Brachot that involve things that have been created and before performing Mitzvot. The reason being that G-d is acting like a King who ordered that this or that should happen and it happened and that G-d commanded us to perform Mitzvot. Prayer, however, is based on G-d being kind to us and on our approaching G-d with our requests for what we need. There are those who say that the first Bracha of Shemona Esrei, Magen Avrohom, does not require a mention of G-d as king of the world because we say within the Bracha: G-d of Avrohom, Yitzchok and Yaakov, who made G-d King over them and recognized that G-d created the heavens and the Earth. That is a reference to G-d as King because Avrohom said: G-d of the Heavens and G-d of the Earth; mighty G-d, owner of the Heavens and Earth. There are those who say that the words: Melech Ozer are a reference to G-d as King of the World. In that case, you need to explain why we also say King who puts to death and who brings back to life; King who loves justice and King who brings us close to serve Him.

Source 9

רא"ש מסכת ברכות פרק ו' סימן כג'-וברכה ראשונה של שמונה עשרה כיון דאית בה הא-ל הגדול הוא חשוב כמו מלכות. ויש אומרים לפי שאמר אלקי אברהם הוה כמו מלכות לפי שעדיין לא המליכוהו עליהם העולם עד שבא אברהם אבינו והודיע טיבו בעולם והיינו דכתיב (בראשית כד) ה' אלקי השמים אשר לקחני מבית אבי.

Translation: The first Bracha of Shemona Esrei because it contains the words: Ha'Ail Ha'Gadol is considered as containing words that represent G-d as King of the world. Others say that because we say: Elokei Avrohom, it is considered words of kingship because no one had recognized G-d as King of the world until Avrohom our Forefather came along and taught the world about the identity of G-d. That is what is meant in the verse: Hashem Elokei Ha'Shamayim Asher Likachani Mi'Bais Avi.

Source 10

מטה משה-קב'-ענין שם ומלכות הואיל ואתא לידן לא אכחד ממך אמרי קדוש מהר"ר אליעזר מגרמייז"א שכתב בספר הרוקח סימן שס"ג וזה לשונו-לרב דאמר כל ברכה שאין בה הזכרת השם אינה ברכה ולא צריך מלכות ולרב יוחנן דאמר צריכה מלכות לעכב ואף על גב דעיקר דברי רב, מכל מקום כל פתחי ברכות אנו עושים כרב יוחנן וכל חותמי ברכות כרב. ופתיחה, שאין פותחים בברוך באזכרת השם בלא מלכות לפי שאין לשנות ממטבע

שמונה עשרה-תפלת שחרית-101 Tefila

הפסוק בלשון שהודה אליעזר עבד אברהם ברוך ה' אלקי אדוני אברהם, עמדו ותקנו אותו לשון בלשון מלכות. ולפי שהשתחוה בברכתו גם אנו שוחים בה תחילה וסוף כדרך שעשה אליעזר. ומלכות לא הזכיר שהרי הקב"ה עדיין לא הודיע לבריות מלכותו, ושמי ה' לא נודעתי בימיהם. אבל בשאר ברכות צריך להזכיר לפי שכל הברכות לבר מן התפלה עניית הודאה וצריכים לברך על מה שאנו נהנים מהם ועל המצות להודות למי שגזר עליהם.

Translation: Concerning the issue of mentioning G-d's name and G-d as King of the World that we have reached, I will not withhold what was said by the Holy Rabbi Eliezer from Garmyza who wrote in the Sefer Rokeach Section 265 and these are his words: Rav who held that a Bracha that does not include a reference to G-d's name is not a Bracha and does not require a reference to G-d as King of the world and Rabbi Yochanon who said that a Bracha must have a reference to G-d as King of the World; even though the words of Rav are more authoritative, we still follow the practice of reciting an opening Bracha with a reference to G-d's name and to G-d as King of the world which was the position of Rabbi Yochanon and when we recite a concluding Bracha we follow the position of Rav. In the opening Bracha of Shemona Esrei we recite a Bracha that includes a reference to G-d's name but not a reference to G-d as King of the world because it is not proper to change from the form of Bracha that Eliezer, servant of Avrohom used to acknowledge G-d when he said: Baruch Hashem Elokei Adoni Avrohom, so they established that one should mention G-d as King of the World following the same format. And since Eliezer then proceeded to bow down after making his Bracha, we too bow down at the beginning and end of the first Bracha of Shemona Esrei. The reason that Eliezer did not use the actual words: King of the World was because G-d had not yet revealed his Kingdom to the World as it is written: Oo'Shmi Hashem Lo Nodati Bi'Yimayhem. But in all other Brachot one must make mention of G-d as King of the World because other Brachot except from those involved in Tefila are words of acknowledgment and we need to acknowledge that we are benefiting and we need to acknowledge before performing Mitzvot because G-d commanded us to perform the Mitzvot.

Source 11

Professor Joseph Heinemann, Prayer in the Talmud, page 94

It is worth noting that the Eighteen Benedictions, which underwent their final editing during the days of Rabban Gamliel in Jamnia, do not at all contain the formula מלך העולם.

It seems reasonable, then, to assume that the introduction of the formula, מלך העולם, did not take place before the beginning of the second century C.E. (approximately). I tend to agree with those scholars who have claimed that the mention of G-d's Kingship was introduced as a protest against Roman emperor-worship.